

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาผลของการกิน โยเกิร์ตข้าวกล้องผสมน้ำผึ้งเติมเชื้อ *B. longum* ต่อการลดระดับค่าเลสเตรอรอล การเพิ่มน้ำหนักตัวและปริมาณเชื้อแบคทีเรียของหมูที่เลี้ยงด้วยอาหารไข่มันถุง สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.1 ผลของการกินโยเกิร์ตข้าวกล้องผสมน้ำผึ้งที่เติมเชื้อ *B. longum* ต่อน้ำหนักตัว ตับไトイ ม้าม และหัวใจ ของหมู

ปริมาณไข่มันในอาหารและปริมาณเชื้อ *B. longum* ที่มีอยู่ในโยเกิร์ตมีผลต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว น้ำหนักม้ามและตับของหมูแต่ไม่มีผลต่อน้ำหนักหัวใจและไตของหมู โดยร้อยละน้ำหนักตัวของหมูทั้ง 3 กลุ่มหลังจากการให้อาหารและโยเกิร์ตเป็นระยะเวลา 42 วัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ทั้งสามกลุ่ม โดยกลุ่มควบคุมบวกมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มทดลอง โดยที่กลุ่มควบคุมบวกมีการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักตัวอย่างที่สุด ส่วนน้ำหนักม้ามของหมูในกลุ่มทดลองมีค่าน้อยกว่ากลุ่มควบคุมบวกและลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) น้ำหนักตับของหมูในกลุ่มควบคุมบวกมีค่ามากกว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยน้ำหนักไトイและหัวใจของหมูทั้ง 3 กลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

5.1.2 ผลของการกินโยเกิร์ตข้าวกล้องผสมน้ำผึ้งที่เติมเชื้อ *B. longum* ต่อปริมาณเชื้อ *Bifidobacterium spp.*, *Lactobacillus spp.* และ *Enterobacteriaceae* ในลำไส้เล็กและในมูลของหมู

โยเกิร์ตข้าวกล้องน้ำผึ้งที่เติมเชื้อ *B. longum* มีผลต่อปริมาณเชื้อ *Bifidobacterium spp.* และ *Lactobacillus spp.* แต่ไม่มีผลต่อปริมาณเชื้อ *Enterobacteriaceae* ในลำไส้เล็กและในมูลของหมู พบว่ามีเพียงหมูในกลุ่มทดลองที่มีปริมาณเชื้อ *Bifidobacterium spp.* ในมูลในวันที่ 42

เพิ่มขึ้นจากวันที่ 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบปริมาณเชื้อ *Bifidobacterium* spp. ในมูลหนูทั้งสามกลุ่มในวันที่ 42 พบว่ากลุ่มทดลองมีปริมาณเชื้อ *Bifidobacterium* spp. มากกว่าหนูในกลุ่มควบคุมมากและกลุ่มควบคุมลดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ปริมาณเชื้อ *Bifidobacterium* spp. ในลำไส้เล็กหนูกลุ่มทดลองหลังจากไดร์ฟอาหารและโยเกิร์ตเป็นเวลา 42 วัน มากกว่าหนูในกลุ่มควบคุมมากและกลุ่มควบคุมลดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยปริมาณเชื้อ *B. longum* ในโยเกิร์ตเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเจริญของเชื้อ *Bifidobacterium* spp. ในลำไส้เล็กและในมูลของหนู โดยปริมาณเชื้อ *Lactobacillus* spp. ในมูลหนูกลุ่มทดลองในวันที่ 42 เพิ่มขึ้นจากวันที่ 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และมีปริมาณมากกว่าหนูในกลุ่มควบคุมมากและกลุ่มควบคุมลดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ปริมาณเชื้อ Enterobacteriaceae ในมูลหนูทั้งสามกลุ่มในวันที่ 42 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) และมีการเพิ่มขึ้นของเชื้อ Enterobacteriaceae ในมูลหนูทั้งสามกลุ่ม จากวันที่ 0 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) โดยปริมาณเชื้อ Enterobacteriaceae ในลำไส้เล็กหนูกลุ่มทดลองในวันที่ 42 มากกว่าหนูในกลุ่มควบคุมมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และมากกว่ากลุ่มควบคุมลดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ปริมาณเชื้อ *B. longum* และส่วนประกอบในโยเกิร์ตจึงไม่มีผลต่อปริมาณเชื้อ Enterobacteriaceae

5.1.3 การทดสอบความสัมพันธ์ของการกินโยเกิร์ตข้าวกล้องผุสมน้ำผึ้งที่เติมเชื้อ *B. longum* ต่อปริมาณของไขมันในเลือด

ปริมาณไขมันในอาหารและปริมาณเชื้อ *B. longum* ในโยเกิร์ตมีผลต่อค่าเลสเตอรอลรวม และอัตราดีเออลคอลเลสเทอโรล แต่ไม่มีผลแผลดีแอลคอลเลสเทอโรลและไตรกลีเซอไรด์ โดยปริมาณค่าเลสเตอรอลรวมในหนูกลุ่มทดลองน้อยกว่ากลุ่มควบคุมมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และมากกว่ากลุ่มควบคุมลด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ไตรกลีเซอไรด์และแผลดีแอลคอลเลสเทอโรลในหนูทั้งสามกลุ่มนี้ความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เอชดีแอลคอลเลสเทอโรลหนูในกลุ่มทดลองแตกต่างกับกลุ่มควบคุมมากและกลุ่มควบคุมลดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่เอชดีแอลคอลเลสเทอโรลหนูในกลุ่มควบคุมมากมีค่ามากกว่ากลุ่มควบคุมลดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

5.2 ข้อเสนอแนะ

- จากการศึกษาพบว่าโยเกิร์ตข้าวกล้องผสมน้ำผึ้งเติมเชื้อ *B. longum* นั้นสามารถลดปริมาณโคเลสเทอโรลในกระแสเลือดของหนูได้จริง จึงควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในมนุษย์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
- ในการศึกษาหารูปแบบเชื้อในน้ำดื่มของหนูทดลองนั้น สามารถบ่งบอกเชื้อได้ระดับสกุล (Genus) เท่านั้น ไม่สามารถบ่งบอกได้ถึงระดับสายพันธุ์ (species) การศึกษาต่อไปควรมีการใช้วิธีที่สามารถบ่งบอกได้ถึงระดับสายพันธุ์ เพื่อความมั่นใจว่าปริมาณเชื้อที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นสายพันธุ์เดียวกับที่ใช้ในการทดลอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved